

nyttigt. Jeg tror, at ærede Medlemmer lede vel meget paa Reminiscenter fra svundne Tidens Politit, den Politit, som har været Folkethingets, men som det med saa stor Enstemmighed, Iver og Nidkjærhed har forsladt for at slaa sig paa en anden Politit, nemlig den, vi kalde Forhandlingspolitiken. Naar man lever under en systematisk Opposition, under den Politit, vi her til Lands pleie at kalde Visnepolitit, er det ganske vist en slem Streg i Regningen pludselig at se sig i fuld Overensstemmelse med Ministeriet. Jeg maa imidlertid villig erkjende overfor det høie Ministerium, at det har benyttet disse Chancer med et vist Maadehold. Det var ikke meget ofte Ministeriet spillede os det Spuds at være i Overensstemmelse med os. Men som sagt, under Visnepolitiken vil det være en Kalamitet paa een Gang at se sig i fuld Forstaaelse med Ministeriet. Men under en Arbejdspolitit, hvor man med Iver og Loyalitet stræber efter nyttige Reforme, er det sandelig ingen Ulykke at være i Overensstemmelse med Ministeriet. Jeg er overbevist om, at efterhaanden som ærede Medlemmer faae mere Øvelse i at føre den Politit, de nu føre, ville de ogsaa lære at sætte mere Pris paa at være i Overensstemmelse med den paagjældende Minister i Sager, som ligge dem paa Hjerte. Som yderligere Trøst tør jeg maasse fremhæve, at der i denne Sag er en vis Gjenfaldighed. Ligesom det for ærede Medlemmer af dette Thing er nyttigt i en given Sag at have den paagjældende Minister paa deres Side, saaledes tror jeg, at det mere og mere vil gaa op for alle Ministrene, at det ogsaa er nyttigt for dem at have ærede Medlemmer i dette Thing paa deres Side, at være i Forstaaelse ogsaa med dette Thing. Jeg tror, at efterhaanden som denne Politit udvikler sig, vil denne Gjenfaldighed faae mere og mere Vægt og den vil saa igjen give Vægt, til Forhandlingerne her og fremme det Udbytte, som søges af disse Forhandlinger. Og jeg tror sandelig, at ikke mindst det høie Ministerium efterhaanden vil lære at sætte Pris paa at have Tilslutning andet Steds end hos sine indskrevne og regulære Tilhængere. Altsaa set fra den Politiks Standpunkt, vi nu føre, som Flertallet, det store Flertal i denne Sal er enigt om at føre, tror jeg, de Herrer gjøre Uret mod sig selv, mod deres egen Politit, naar de altsfor haanlig afvise Tanken om at være i Overensstemmelse med Ministrene; det er godt i saglige Spørgsmaal at have Ministrene paa sin Side, det ville de Herrer nok efterhaanden lære at sætte Pris paa. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den

Balgfreds (Wagner) gjorde i forrige Møde en Bemærkning, som jeg skylder et Par Ord. Det ærede Medlem sagde, at han havde opdaget noget Nyt, en særlig Nyhed her i dette Thing. Det var det, at han havde set mig paaberaabe mig Sagtundsstaben i denne Sag. Det sagde det ærede Medlem var for ham noget ganske Forbausende og Nyt. Deri tager det ærede Medlem feil. Det er det ærede Medlem selv, der er ny. Dersom han ikke var saa friskt og grønt et Skud paa dette Things gamle Stamme, som han er, vilde han ikke være bleven overrasket ved at se mig støtte mig her til Sagtundsstaben. Nei, den Erfaring, han monne have gjort derom, har han ikke gjort i dette Thing, men i en eller anden gudsjammerlig Høireavis, og naar ærede Medlemmer i denne Sal syntes at yde ham et vist Bifald, som om ogsaa ærede Medlemmer af Flertallet fandt, at det i og for sig var en høist mærkvaerdig Ting, at man i denne Sal tillagde Indsigt og Dygtighed nogen Betydning, skal det ærede Medlem ikke lade sig vilbiede deraf. Ærede Medlemmer mene ikke Noget med det, det kommer af helt andre Grunde. Det kommer af, at ærede Medlemmer staa i Begreb med nu at tilføie bort vigtigste Erhverv en høist søkelig, maasse skjæbnesvanger Molest, og det gjør dem noget nervøse. Naar den sædvanlige Koldblodighed er til Stede her i Thinget, vil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Balgfreds erfare, at dette Things Flertal er fuldstændig overensstemmende med mig, naar jeg holder paa, at der intet Sted er i Kongeriget Danmark, hvor Indsigt og Dygtighed veier saa tungt som i det danske Folkething. Altsaa enhver Indsigelse og Indvending derimod fra det ærede Medlems Side afviser jeg ikke blot for mit personlige Bedkommende, men ogsaa for dette Things Flertals Bedkommende; det ærede Medlem vil ikke faae Tilslutning for sin Opfattelse hos et eneste Medlem her i Thinget. Det vil vise sig, at Indsigt og Dygtighed føre Sagerne et langt Stykke frem her i Thinget. Det har viist sig paa alle andre Omraader og ogsaa i den Sag, som vi her have med at gjøre. Et levende Vidnesbyrd herom, som er mig til stor Glæde, er den Uro, hvormed ærede Medlemmer forleden Dag hørte mig vrede om den Autoritet, som i denne Sag staaar paa vor Side. Et endnu skjønnere Vidnesbyrd ser jeg i den Stilhed, hvormed man nu tænker paa Sagtundsstaben og hører mig tale om den. Det er mig et Vidnesbyrd om, at den sande Indsigt har gjort sin stille Gjerning i dette Thing, og jeg tvivler slet ikke om, at den i denne Sag saavel som i mange andre